

 Barcelona

El P. Enric Puig, secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya

«Qualsevol llei d'educació necessita prèviament un pacte educatiu»

DAVID PAGÈS I CASSÚ

El P. Enric Puig Jofra, s.j. (Barcelona, 1945) va celebrar el 18 de novembre el seu 75è aniversari. Tres setmanes abans, el 50è del seu ingrés a la Companyia de Jesús. Persona de tarannà afable, generosa i diligent, ha tingut una trajectòria ben llarga i fructífera en el món de l'Església barcelonina, però també en el de l'ensenyament i en el de l'educació en el lleure; trajectòria que, en molts casos, continua ben activa.

Els aniversaris rodons són un bon moment per aturar-se al replà de l'escala de la vida i mirar enrere...

És un bon moment per mirar enrere amb mirada agraïda per la vida, la família, la crida a la vida religiosa, els treballs que m'han ocupat i les missions pastorals encomanades, les persones amb les quals he fet camí, el seu acolliment, el treball compartit, les converses; la possibilitat de servir i estimar. També és moment de demanar perdó per les negligències i els oblots, les mandres i les pors; per no haver estimat i servit més. I de mirar endavant per continuar caminant, confiadament, amb l'ajuda de Déu.

La mediació, sens dubte, va ser el fer i dir —la vida— d'uns jesuïtes que jo coneixia i m'impressionava. La raó principal, seguir Jesús. També una veu interior que em preguntava: «Qui predicarà l'Evangeli als fills dels teus amics i amigues i qui els celebrarà l'eucaristia, els farà arribar la gràcia dels sagraments, els aproparà a Jesús? Potser ho podries fer tu?»

La vostra experiència en el món de l'educació en el lleure és ben important. Els canvis en aquest món han estat tan importants com en d'altres?

Vaig arribar a l'educació mitjançant el lleure, en un temps gris, els anys seixanta del segle passat. Les coses no eren fàcils. Teníem uns antecedents en les colònies d'abans de la guerra i uns referents coetanis en les activitats de

lleure a França. I aquí començava el nostre camí de recuperació. Amb el temps, els canvis han estat importants.

Fóreu director general de Joventut de la Generalitat de Catalunya entre els anys 1980-1989. Què valoreu de manera especial d'aquella etapa?

Valoro els tres eixos de treball: 1. La *potenciació*, centrada en el moviment associatiu, molt ric en aquell moment, facilitar i potenciar-ne l'existència i les activitats. 2. La *promoció*, resoldre problemes previs i donar condicions de possibilitat a les iniciatives: albergs, oficines informació, certàmens, seus associatives.... 3. Finalment, la *defensa*, entesa com a iniciar i coordinar accions que es refereixen a la joventut i que abasten l'acció de diversos departaments: cultura, justícia, habitatge, salut....

Com viviu la responsabilitat de secretari general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya?

Com un repte. Amb el desig de donar resposta a les quatre-centes escoles cristianes, des de la seva diversitat i complexitat, procu-

«Vaig arribar a l'educació mitjançant el lleure, en un temps gris, els anys seixanta del segle passat»

«L'educació és acompanyar els alumnes perquè creixin i es facin grans en edat i en saviesa»

rant facilitar la tasca quotidiana amb l'oferta d'eines —formació, recursos, serveis...— que en facilitin el treball. També, en aquest moment l'acció més dura, representant-les davant l'Administració. Tot això agreujat en temps de pandèmia.

Com valoreu la novella, la LOMLOE?

Dissortadament, és la novena llei i ja hi ha qui parla de preparar la desena. Qualsevol llei d'educació necessita prèviament un pacte educatiu que aplegui voluntats. Així ho vam fer a Catalunya amb la LEC (Llei d'Educació de Catalunya), aprovada per una folgada majoria parlamentària. Ja ha complert deu anys. La LOMLOE respon massa a interessos de partit.

«L'escola pública i la concertada es complementen», dieu sovint. Rere aquesta frase deveu voler dir moltes coses...

Vol respondre a la història de l'educació a Catalunya, a la defensa de la societat civil emprenedora i preocupada per les persones (mútues, caixes, hospitals, cooperatives i, també, escoles), a la possibilitat i, probablement, necessitat de col·laboració públic-privada per encarar el futur.

Completeu aquesta definició: l'educació és...

Acompanyar els alumnes perquè creixin i es facin grans en edat i en saviesa.

Des de fa uns anys col·laboreu setmanalment en el Full Dominical de diverses diòcesis catalanes...

Aquesta setmana he de lliurar l'article 638 d'aquesta col·laboració. Partei-xo d'un fet, el reflexiono breument i el refereixo a algun text de l'Escriptura. És un exercici de contemplació dels fets de cada dia i de la presència de Déu, bategant-hi ben viva.

Cal tenir una sensibilitat especial per descobrir-la?

Cal haver-la après de petit, o bé més tard, des d'una experiència personal de presència de Déu en la pròpia vida i saber trobar-lo en les persones, les situacions, els fets i, evidentment, en la intimitat de la pregària. Déu passa i torna a passar una vegada i una altra per la vida de les persones, confiant que li farem un espai al cor. En això hi té un paper determinant el testimoniatge i el mestratge dels adults, especialment els pares... acompanyar en el camí de la fe.

El proper mes de maig s'iniciarà la celebració dels 500 anys de l'estada de sant Ignasi de Loiola a Manresa.

La pandèmia, de ben segur, afectarà la celebració. Bo i això, aquestes celebracions sempre són ocasió per revisar i projectar vers el futur. Els jesuïtes hem d'estar atents per discernir cap on hem d'anar, com i amb qui.

Catalunya Cristiana, un mes gratis

Ara, si encara no estàs subscrit a *Catalunya Cristiana*, et regalem un mes perquè la rebis, te n'enamoris i t'acabis de convèncer.

Tant si ets una parròquia, una entitat o un particular, truca'ns al **934 092 770** o envia'ns un mail a unmesgratis@catalunyacristiana.cat i et regalem un mes de subscripció. La rebràs setmanalment i de manera gratuïta.